DOMSTOLENS DOM (åttonde avdelningen)

den 18 november 2010 *

I mål C-247/09,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, framställd av Finanzgericht Baden-Württemberg (Förbundsrepubliken Tyskland) genom beslut av den 18 juni 2009, som inkom till domstolen den 7 juli 2009, i målet

**Alketa Xhymshiti**

mot

**Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Lörrach,**

meddelar

* Rättegångsspråk: tyska.

DOMSTOLEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden K. Schiemann (referent) samt domarna L. Bay Larsen och C. Toader,

generaladvokat: J. Mazák,
justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Tysklands regering, genom M. Lumma och J. Möller, båda i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom V. Kreuschitz, i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

## Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 (EGT L 28, 1997, s. 1), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1992/2006 av den 18 december 2006 (EUT L 392, s. 1) (nedan kallad förordning nr 1408/71), av rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning nr 1408/71, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt förordning nr 118/97 (nedan kallad förordning nr 574/72), och rådets förordning (EG) nr 859/2003 av den 14 maj 2003 om utvidgning av bestämmelserna i förordning nr 1408/71 och förordning nr 574/72 till att gälla de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa bestämmelser (EUT L 124, s. 1), samt av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan[,] om fri rörlighet för personer, undertecknat i Luxemburg den 21 juni 1999 (EGT L 114, 2002, s. 6) (nedan kallat avtalet mellan EU och Schweiz).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan å ena sidan Alketa Xhymshiti, en albansk medborgare som är lagligen bosatt i Tyskland och gift med en kosovansk medborgare som är lagligen bosatt i Tyskland och arbetar i Schweiz, och å andra sidan Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Lörrach (myndighet i Lörrach med ansvar för familjebidrag) (nedan kallad FKL). Målet rör FKL:s beslut att inte bevilja Xhymshiti barnbidrag [”Kindergeld”] som motsvarar skillnaden mellan det schweiziska

barntillägget [”Kinderzulage”] och det tyska barnbidraget för hennes två barn, som är tyska medborgare.

**Tillämpliga bestämmelser**

*Gemenskapslagstiftningen*

3 Syftet med förordningarna nr 1408/71 och nr 574/72 är att möjliggöra överföring av sociala förmåner mellan medlemsstaterna, för att underlätta den fria rörligheten för personer.

4 Artikel 2 i förordning nr 1408/71 har rubriken ”Personkrets”. I artikel 2.1 föreskrivs följande:

”Denna förordning skall gälla efterlevande till anställda, egenföretagare och studerande som har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater, oavsett dessa anställdas, egenföretagares eller studerandes medborgarskap, om deras efterlevande är medborgare i en medlemsstat eller är statslösa eller flyktingar som är bosatta inom en medlemsstats territorium.”

5 Artikel 13 i samma förordning, med rubriken ”Allmänna regler”, har följande lydelse:

”1. Om något annat inte följer av artiklarna 14c och 14f skall personer för vilka denna förordning gäller omfattas av lagstiftningen i endast en medlemsstat. Denna lagstiftning skall bestämmas enligt bestämmelserna i denna avdelning.

2. Om något annat inte följer av artikel 14–17 gäller följande:

a) Den som är anställd för arbete inom en medlemsstats territorium skall omfattas av denna medlemsstats lagstiftning, även om han är bosatt inom en annan medlemsstats territorium eller om det företag eller den person som han är anställd hos har sitt säte eller är bosatt inom en annan medlemsstats territorium.

...”

6 Artikel 76 i nämnda förordning har rubriken ”Prioritetsregler då rätt till familjeförmåner samtidigt föreligger enligt lagstiftningen i den behöriga staten och enligt lagstiftningen i den medlemsstat där familjemedlemmarna är bosatta”. I artikel 76.1 föreskrivs följande:

”Om familjeförmåner för samma tid och för samma familjemedlem på grund av förvärvsverksamhet utges enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium familjemedlemmarna är bosatta, skall rätten till familjeförmåner som utges enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat, i förekommande fall med tillämpning av

artikel 73 eller 74, innehållas till det belopp som utbetalas enligt lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten."

7 Artikel 10 i förordning nr 574/72 har rubriken "Tillämpliga regler vid samtidig rätt till familjeförmåner eller familjebidrag för anställda eller egenföretagare". I artikel 10.1 föreskrivs följande:

"1. a) Rätten till familjeförmåner eller familjebidrag som utges enligt en medlemsstats lagstiftning, enligt vilken förvärv av rätten till sådana förmåner eller bidrag inte grundas på villkor om försäkring, anställning eller verksamhet som egenföretagare, skall innehållas om för samma period och för samma familjemedlem förmåner utges endast enligt nationell lagstiftning i en annan medlemsstat eller vid tillämpning av förordningens artiklar 73, 74, 77 eller 78 upp till ett belopp motsvarande dessa förmåner.

b) Om emellertid förvärvsverksamhet utövas inom den förstnämnda medlemsstatens territorium

i) av den person, som har rätt till familjeförmåner eller av den person till vilken sådana förmåner utbetalas, skall, vad avser förmåner till vilka rätt föreligger antingen direkt enligt en annan medlemsstats nationella lagstiftning eller enligt förordningens artikel 73 eller 74, rätten till familjeförmåner, som utges direkt enligt den nationella lagstiftningen i den andra medlemsstaten eller enligt dessa artiklar, innehållas upp till ett belopp, som motsvarar de familjeförmåner, som gäller enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium familjemedlemmen är bosatt. Kostnaden för de förmåner som har utbetalats av den

medlemsstat inom vars territorium familjemedlemmen är bosatt skall bäras av den medlemsstaten;

ii) av den person, som har rätt till sådana förmåner eller av den person till vilken sådana förmåner utbetalas, skall, vad avser förmåner till vilka rätt föreligger direkt enligt en annan medlemsstats nationella lagstiftning eller enligt förordningens artikel 77 eller 78, rätten till familjeförmåner eller familjebidrag, som utges direkt enligt den nationella lagstiftningen i denna andra medlemsstat eller enligt dessa artiklar innehållas; i dessa fall har personen i fråga rätt till familjeförmåner eller familjebidrag från den medlemsstat inom vars territorium barnen är bosatta och på denna stats bekostnad och i förekommande fall andra förmåner än familjeförmåner som avses i förordningens artikel 77 eller 78 på bekostnad av den enligt dessa artiklar behöriga staten."

8 Syftet med förordning nr 859/2003 är att utsträcka de rättigheter som unionsmedborgarna tilldelas genom förordningarna nr 1408/71 och nr 574/72 till att även omfatta tredjelandsmedborgare.

9 Skälen 9, 11, 12, 15 och 16 i nämnda förordning har följande lydelse:

"(9) Det bör därför föreskrivas att samordningsreglerna i förordning (EEG) nr 1408/71 och i förordning (EEG) nr 574/72 skall tillämpas på de medborgare i tredje land som lagligen vistas inom gemenskapen och som för närvarande inte omfattas av bestämmelserna i dessa förordningar på grund av sitt medborgarskap men uppfyller de övriga villkor som föreskrivs i den här förordningen.

En sådan utvidgning är särskilt viktig inför Europeiska unionens kommande utvidgning.

...

(11) Bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 är enligt den här förordningen endast tillämpliga om den berörda personen redan lagligen vistas på en medlemsstats territorium. Laglig vistelse är således en nödvändig förutsättning för tillämpningen av dessa bestämmelser.

(12) Bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 är inte tillämpliga i en situation som i alla avseenden är begränsad till en enda medlemsstat. Detta är bland annat fallet när situationen för en medborgare i tredje land har anknytning endast till ett tredje land och en enda medlemsstat.

...

(15) För att uppnå dessa mål är det nödvändigt och lämpligt att utvidgningen av tillämpningsområdet för reglerna om samordning av de nationella systemen för social trygghet sker genom en bindande gemenskapsrättsakt, som är direkt tillämplig i alla medlemsstater som deltar i antagandet av denna förordning.

(16) Denna förordning påverkar inte rättigheter och skyldigheter enligt internationella avtal med tredje land där gemenskapen är part och som innehåller bestämmelser om förmåner som rör social trygghet."

10 Artikel 1 i förordning nr 859/2003 har följande lydelse:

"Om inte annat följer av bestämmelserna i bilagan till denna förordning, skall bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 tillämpas på de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap inte redan omfattas av de bestämmelserna samt deras familjemedlemmar och efterlevande, såvida de lagligen vistas inom en medlemsstats territorium och inte befinner sig i en situation som i alla avseenden är begränsad till en enda medlemsstat."

11 I bilagan till förordning nr 859/2003 om särskilda bestämmelser som avses i artikel 1 i nämnda förordning föreskrivs, vad avser Tyskland, att "[i] fråga om familjeförmåner skall denna förordning endast tillämpas på medborgare i tredje land som har ett uppehållstillstånd som motsvarar definitionen i tysk lag av 'Aufenthaltserlaubnis' eller 'Aufenthaltsberechtigung'".

12 I artikel 1 i bilaga II till avtalet mellan EU och Schweiz, med rubriken "Samordningen av socialförsäkringssystemen" föreskrivs följande:

"1. De avtalsslutande parterna är överens om att på området samordning av socialförsäkringssystemen sinsemellan tillämpa de gemenskapsrättsakter som det hänvisas

till, i den lydelse dessa har den dag då avtalet undertecknas och så som dessa har ändrats i avsnitt A i denna bilaga eller därmed likvärdiga regler.

2. När begreppet 'medlemsstat(er)' förekommer i de rättsakter som det hänvisas till i avsnitt A i denna bilaga avses utöver de stater som omfattas av gemenskapsrättsakterna i fråga även Schweiz."

13 I avsnitt A i nämnda bilaga hänvisas både till förordning nr 1408/71 och till förordning nr 574/72.

*De nationella bestämmelserna*

14 I 62 § första stycket i den tyska lagen om inkomstskatt (Einkommensteuergesetz) (nedan kallad EStG) föreskrivs följande:

"Rätt till barnbidrag för barn, i den mening som avses i 63 §, har den som

1. är bosatt eller stadigvarande vistas i landet ..."

15 65 § EStG har rubriken ”Andra barnförmåner”. I första stycket föreskrivs följande:

”Barnbidrag ska inte betalas ut för barn för vilka någon av följande förmåner uppbärs eller för vilka sådana förmåner skulle betalas ut om en ansökan gjordes:

…

2. Barnförmåner [’Kinderzuschüsse’] som betalas ut i utlandet och som kan jämställas med barnbidrag eller någon av de förmåner som nämns i punkt 1,

…”

16 Den hänskjutande domstolen har preciserat att det för beviljande av tyskt barnbidrag inte uppställs något krav på förvärvsarbete i Tyskland.

17 Den hänskjutande domstolen har även preciserat att det schweiziska barntillägget kan jämställas med det tyska barnbidraget.

## Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

18 Makarna Xhymshiti lever i Tyskland tillsammans med sina två barn och båda har sådana uppehållstillstånd som omnämns i bilaga till förordning nr 859/2003 i den del som rör Tyskland.

19 Alketa Xhymshiti är albansk medborgare och arbetar inte. Hennes make, Astrit Xhymshiti, är kosovansk medborgare och arbetar i Schweiz där han betalar avgifter till en ålders- och efterlevandeförsäkring. Han erhåller barntillägg av sin schweiziske arbetsgivare för sina barn, vilka båda är tyska medborgare.

20 Efter det att makarnas första barn Albion föddes den 28 april 2005 erhöll Alketa Xhymshiti så kallat delbarnbidrag [”Teilkindergeld”] från tyska staten, vilket motsvarade skillnaden mellan det högre tyska barnbidraget och det lägre schweiziska barntillägget.

21 Efter det att deras andra barn Albiona hade fötts den 30 juni 2007, ansökte Alketa Xhymshiti den 13 juli 2007 om tyskt delbarnbidrag även för detta barn.

22 FKL beslutade, som svar på denna ansökan, den 5 september 2007 att dra in barnbidraget till Albion, med motiveringen att Astrit Xhymshiti erhöll barntillägg för detta barn i Schweiz.

23 Alketa Xhymshiti ansökte den 12 oktober 2007 på nytt om barnbidrag från FKL för sina två barn (ansökan inkom den 15 oktober 2007). FKL avslog denna ansökan den 25 oktober 2007. I beslutet angavs inte något av barnens förnamn. FKL ansåg att eftersom makarna Xhymshiti inte omfattades av avtalet mellan EU och Schweiz på grund av deras nationalitet, kunde delbarnbidrag enligt förordningarna nr 1408/71 och nr 574/72 inte komma i fråga.

24 FKL lämnade den 19 februari 2008 Alketa Xhymshitis begäran om omprövning av detta avslagsbeslut utan bifall. FKL angav i samband med att den fastställde det tidigare avslagsbeslutet att det för dottern Albiona åtminstone från och med juni 2007 betalades ut en utländsk förmån som kunde jämställas med det tyska barnbidraget, varvid det saknade betydelse att denna förmån uppgick till ett lägre belopp än det tyska barnbidraget.

25 Alketa Xhymshiti överklagade därför avslagsbeslutet av den 25 oktober 2007 och omprövningsbeslutet av den 19 februari 2008 till den hänskjutande domstolen. Hon yrkade även att tyskt barnbidrag skulle betalas ut till henne, i den mån som hon hade rätt till detta.

26 Mot denna bakgrund beslutade Finanzgericht Baden-Württemberg, som var osäker på huruvida förordning nr 859/2003, och därmed även förordningarna nr 1408/71 och nr 574/72, är tillämpliga på tredjelandsmedborgare som befinner sig i makarna Xhymshitis situation, att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till domstolen:

”1) Om en tredjelandsmedborgare är lagligen bosatt i en av Europeiska unionens medlemsstater och arbetar i [Schweiz], är då förordning (EG) nr 859/2003 tillämplig, i bosättningsmedlemsstaten, på nämnda arbetstagare samt på dennes

maka, som också är tredjelandsmedborgare, med den följden att bosättningsmedlemsstaten är skyldig att tillämpa förordningarna … nr 1408/71 och nr 574/72 på dem båda?

2) Om fråga 1 besvaras nekande: Ska artiklarna 2, 13 och 76 i förordning … nr 1408/71 och artikel 10.1 a i förordning … nr 574/72, under de i fråga 1 angivna förhållandena, tolkas så, att en mor som är tredjelandsmedborgare får nekas familjeförmåner i bosättningsmedlemsstaten på grund av hon är tredjelandsmedborgare, trots att barnet i fråga är unionsmedborgare?"

**Prövning av tolkningsfrågorna**

*Den första tolkningsfrågan*

27 Den hänskjutande domstolen har ställt den första tolkningsfrågan för att få klarhet i huruvida förordning nr 859/2003 är tillämplig på tredjelandsmedborgare som befinner sig i en sådan situation som Astrit Xhymshiti och hans maka.

28 Enligt artikel 1 i förordning nr 859/2003 måste tredjelandsmedborgare uppfylla två villkor för att bestämmelserna i förordningarna nr 1408/71 och nr 574/72 ska vara tillämpliga på dem och deras familjemedlemmar. De måste dels lagligen vistas inom en medlemsstats territorium, dels inte befinna sig i en situation som i alla avseenden är

begränsad till en enda medlemsstat. Det framgår av skäl 12 i förordning nr 859/2003, som innehåller preciseringar vad avser det andra villkoret, att så bland annat är fallet när situationen för en tredjelandsmedborgare har anknytning endast till ett enda tredjeland och en enda medlemsstat.

29 Vad avser det första villkoret konstaterar domstolen att det framgår av den hänskjutande domstolens uppgifter att såväl Astrit Xhymshiti som hans maka lagligen vistas i Tyskland och uppfyller kravet på innehav av ett sådant tyskt uppehållstillstånd som omnämns i bilagan till förordning nr 859/2003. Det första villkoret ska således anses vara uppfyllt.

30 Vad avser det andra villkoret konstaterar domstolen, likhet med vad den tyska regeringen har hävdat i sitt skriftliga yttrande och vad som framgår av beslutet om hänskjutande, att Astrit Xhymshitis situation inte har anknytning till mer än en medlemsstat. Den omständigheten att han arbetar i Schweiz saknar helt betydelse i detta hänseende.

31 Det har emellertid visat sig, såsom Europeiska gemenskapernas kommission och den hänskjutande domstolen har anmärkt, att Schweiziska edsförbundet ska jämställas med en medlemsstat i Europeiska unionen, vad avser tillämpningen av förordningarna nr 1408/71 och nr 574/72.

32 Detta följer av artikel 1 i bilaga II till avtalet mellan EU och Schweiz om samordning av socialförsäkringssystemen. I artikel 1.1 i nämnda bilaga anges nämligen att de avtalsslutande parterna är överens om att på området samordning av socialförsäkringssystemen sinsemellan tillämpa de gemenskapsrättsakter som det hänvisas till, i

den lydelse dessa har den dag då avtalet undertecknas och så som dessa har ändrats i avsnitt A i bilagan.

33 I artikel 1.2 i bilagan förklaras att ”[n]är begreppet ’medlemsstat(er)’ förekommer i de rättsakter som det hänvisas till i avsnitt A i denna bilaga avses utöver de stater som omfattas av gemenskapsrättsakterna i fråga även Schweiz”.

34 Både förordning nr 1408/71 och förordning nr 574/72 omnämns i avsnitt A med rubriken ”Rättsakter till vilka det hänvisas” i bilaga II till avtalet mellan EU och Schweiz. Av detta följer att bestämmelserna i dessa förordningar, förutom EU:s medlemsstater, även omfattar Schweiziska edsförbundet.

35 Så är emellertid inte fallet vad avser förordning nr 859/2003, som inte ingår bland de gemenskapsrättsakter som parterna i avtalet mellan EU och Schweiz har förbundit sig att tillämpa och som, således, omnämns i avsnitt A i bilaga II till detta avtal. I avsnitt A anges vissa rättsakter som har medfört ändringar i förordningarna nr 1408/71 och nr 574/72, vilket visar på avtalsparternas önskan att ange varje ändring i dessa förordningar genom en separat uppgift i detta avsnitt.

36 Såsom den tyska regeringen korrekt har anfört i sitt skriftliga yttrande är det system som har skapats genom avtalet, nämligen att endast däri uttryckligen angivna rättsakter omfattas, inte tänkt att generellt omfatta rättsakter i deras uppdaterade lydelse. Detta innebär att även om förordning nr 859/2003 endast skulle anses utgöra en ändring av förordningarna nr 1408/71 och nr 574/72, kan den inte tillämpas med stöd av avtalet mellan EU och Schweiz. Denna förordning har tillkommit efter avtalet

mellan EU och Schweiz och kan således endast komma att inkluderas i detta genom en ändring i själva avtalet.

37 Den omständigheten att Astrit Xhymshiti arbetar i Schweiz utgör således inte en omständighet som gör att hans situation rör mer än en medlemsstat. Hans situation har nämligen endast anknytning till ett enda tredjeland och en enda medlemsstat, närmare bestämt Schweiziska edsförbundet och Förbundsrepubliken Tyskland.

38 Av detta följer att det andra villkoret i artikel 1 i förordning nr 859/2003 inte är uppfyllt, varför nämnda förordning inte är tillämplig på situationen för en sådan person som Astrit Xhymshiti.

39 Den första tolkningsfrågan ska således besvaras enligt följande. Om en tredjelandsmedborgare är lagligen bosatt i en av unionens medlemsstater och arbetar i Schweiz, är förordning nr 859/2003 inte tillämplig på nämnda arbetstagare i bosättningsmedlemsstaten, så länge som denna förordning inte finns med bland de gemenskapsrättsakter som omnämns i avsnitt A i bilaga II till avtalet mellan EU och Schweiz och som avtalsparterna har förbundit sig att tillämpa. Bosättningsmedlemsstaten är således inte skyldig att tillämpa förordningarna nr 1408/71 och nr 574/72 på nämnde arbetstagare och dennes maka.

*Den andra tolkningsfrågan*

40 Den andra frågan har ställts för att få klarhet i huruvida förordningarna nr 1408/71 och nr 574/72 tillåter en bosättningsmedlemsstat att vägra att bevilja familjeförmåner till en tredjelandsmedborgare på grund av dennes nationalitet, trots att dennes barn är unionsmedborgare.

41 Av svaret på den första tolkningsfrågan framgår att makarna Xhymshiti inte omfattas av tillämpningsområdet för förordning nr 859/2003, vilket i sin tur innebär att förordningarna nr 1408/71 och nr 574/72 inte heller är tillämpliga på dem. Frågan huruvida de ska beviljas familjeförmåner för sina två barn omfattas således uteslutande av bosättningsmedlemsstatens, det vill säga Tysklands, lagstiftning.

42 Det framgår emellertid av hänskjutandebeslutets beskrivning av den tyska lagstiftningen att bosättning i Tyskland utgör ett villkor för att någon ska kunna beviljas tyskt barnbidrag enligt 62 § första stycket punkt 1 EStG. Den hänskjutande domstolen har angett att Alketa Xhymshiti visserligen uppfyller detta villkor enligt 65 § första stycket punkt 1 EStG, men ändå saknar rätt till detta bidrag, eftersom hennes make erhåller jämförbara förmåner i Schweiz.

43 Det ska erinras om att gemenskapsrätten inte inkräktar på medlemsstaternas behörighet att utforma sina system för social trygghet. I avsaknad av harmonisering på gemenskapsnivå ankommer det följaktligen på lagstiftaren i varje medlemsstat att bestämma villkoren för beviljande av sociala trygghetsförmåner, förmånernas storlek och under hur lång tid som de ska utgå (dom av den 21 februari 2008 i mål C-507/06, Klöppel, REG 2008, s. I-943, punkt 16).

44 Enbart den omständigheten att makarna Xhymshitis barn är unionsmedborgare medför inte att det är olagligt att vägra att bevilja barnbidrag i Tyskland när, såsom framgår av den hänskjutande domstolens konstateranden, de nödvändiga lagliga villkoren för att bevilja detta inte är uppfyllda.

45 Den andra tolkningsfrågan ska således besvaras enligt följande. Artiklarna 2, 13 och 76 i förordning nr 1408/71 och artikel 10.1 a i förordning nr 574/72 saknar relevans vad avser en tredjelandsmedborgare som befinner sig i samma situation som klaganden i målet vid den hänskjutande domstolen, eftersom dennes situation endast omfattas av bosättningsmedlemsstatens lagstiftning. Enbart den omständigheten att denne medborgares barn är unionsmedborgare medför inte att det är olagligt att vägra att bevilja familjeförmåner i bosättningsmedlemsstaten när, såsom framgår av den hänskjutande domstolens konstateranden, de nödvändiga lagliga villkoren för att bevilja sådana förmåner inte är uppfyllda.

**Rättegångskostnader**

46 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (åttonde avdelningen) följande:

1) **Om en tredjelandsmedborgare är lagligen bosatt i en av unionens medlemsstater och arbetar i Schweiz, är rådets förordning (EG) nr 859/2003 av den 14 maj 2003 om utvidgning av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 till att gälla de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa bestämmelser inte tillämplig på nämnda arbetstagare, i bosättningsmedlemsstaten, så länge som förordning (EG) nr 859/2003 inte finns med bland de gemenskapsrättsakter som omnämns i avsnitt A i bilaga II till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan[,] om fri rörlighet för personer, undertecknat i Luxemburg den 21 juni 1999, och som avtalsparterna har förbundit sig att tillämpa. Bosättningsmedlemsstaten är således inte skyldig att tillämpa rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1992/2006 av den 18 december 2006, och rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning nr 1408/71, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt förordning nr 118/97, på nämnde arbetstagare och dennes maka.**

2) **Artiklarna 2, 13 och 76 i förordning nr 1408/71 och artikel 10.1 a i förordning nr 574/72 saknar relevans vad avser en tredjelandsmedborgare som befinner sig i samma situation som klaganden i målet vid den hänskjutande domstolen, eftersom dennes situation endast omfattas av bosättningsmedlemsstatens lagstiftning. Enbart den omständigheten att denne medborgares**

**barn är unionsmedborgare medför inte att det är olagligt att vägra att bevilja familjeförmåner i bosättningsmedlemsstaten när, såsom framgår av den hänskjutande domstolens konstateranden, de nödvändiga lagliga villkoren för att bevilja sådana förmåner inte är uppfyllda.**

Underskrifter